

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Mijn hart zingt voor de Heer: Magnificat!

In de vorige twee bijdragen hadden we het over de Mariaverering bij Don Bosco en meer bepaald over de devotie tot Maria als Hulp van de Christenen. We verwezen daarbij naar het 1ste hoofdstuk uit het evangelie van Lucas. Gisteren, op 31 mei, de dag waarop de Kerk het bezoek van Maria aan haar nicht Elisabet gedenkt, werd als evangelie een fragment gelezen uit dit hoofdstuk (v. 39-56).

Maria had vernomen dat Elisabet zwanger was en reisde 'met spoed' naar haar toe. Toen ze daar aankwam, begroette Elisabet haar met woorden uit het Weesgegroet, die voor ons dus bekend klinken: 'Gezegend ben jij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot' (v. 42). Als antwoord sprak Maria het Magnificat uit (ook wel 'lofzang van Maria' genoemd), het gebed dat wij, religieuzen, dagelijks bidden in ons avondgebed (v. 46-55). De naam 'Magnificat' dankt het lied aan de eerste woorden in de Latijnse versie: *Magnificat anima mea Dominum* (met heel mijn hart loof ik de Heer).

Don Bosco verwees vaak naar deze verzen uit het 1ste hoofdstuk van Lucas. In zijn boekje *Mese di Maggio* nodigde hij de lezers uit om, zoals Maria, die geleid werd door de ware geest van naastenliefde, zorg te dragen voor de medemens. In een ander werkje, over Maria Hulp, schreef hij dat Maria zich niet liet leiden door haar eigen noden maar door die van de anderen en dat ze er veel voor over had om haar nicht 'met spoed' te hulp te snellen.

In hetzelfde *Mese di Maggio* schreef Don Bosco over vers 42 ('Gezegend ben jij...'): "Het feit dat Maria zonder zonde was, dat ze alle deugden bezat die we ons maar kunnen indenken, dat ze door God meer dan enig ander wezen overladen werd met Zijn genade, deed haar uitstijgen boven alle vrouwen om verheven te worden tot de waardigheid van de moeder van God." In zijn gebedenboekje *Il Cattolico provveduto* legde Don Bosco uit dat de woorden van Elisabet opgenomen werden in het Weesgegroet. Toen Maria bij haar binnenkwam, zo schreef hij, werd Elisabet geïnspireerd door God om deze woorden van vers 42 uit te spreken. Elders deed hij een oproep om de woorden van het Weesgegroet vaak te bidden opdat ook wij 'vol van genade' zouden zijn.

Het was God zelf, aldus Don Bosco, die Maria de inspiratie gaf om de woorden van het *Magnificat* (v. 46-55) uit te zingen, als antwoord op de begroeting van Elisabet. Don Bosco omschreef deze woorden van Maria als 'het lied van de nederigheid'. In haar eenvoud wilde ze niets voor zichzelf, maar stond alles in dienst van de armste en meest weerloze mensen, omwille van God. Laten we daarvan leren, zo besloot Don Bosco.

Wilfried Wambeke